

Твой-те очи, како църно грозе. *M. 88.* Църни кърви. *M. 19.* Отъ пе-тици църни кървъ потекуеъ. *M. 101.* Мárку кóня билá талемлýя Па се сравни с' църната зéмя. *Пс. 21—22, 548.* Слúга слúжи сълзи рóни (Света Пётка). До хúбава църна зéмя. *ib. p. 555.* Бре та станáха та оти-дхба, Край ц'ро море метла да берать. Какъ е никнала хубава Ана, Да си набере до ц'рина метла, Та е дочула каменъ какъ свири, И е дочула мраморъ какъ пее, И риба какъ вреви! *B. 246.* Стана Неда та утиде край църну море. *D. S. 2, 5—6.* Църна магла. *D. S. 7, 21.* Бъли пари за църни дни. *M. p. 530. (посл.).* Кога дойде куси вра-бецъ, Сѣ зачуди църни сиромафъ, Шо да чинить, какъ да чинитъ: *M. 23.*

Црънъ Прънамъ ил. дл. черни: И сѣ пули (челебищче) горе долу, Да ѝ види Ангелина, Кѫде везитъ бъла риза—абдеслія; Църно църнитъ, злато пълнитъ, Да є носитъ на пищоли. *M. 589.*

Цръпъкъ Пръпамъ ил. дл. черпаю: Тебе те гледамъ, Яно на бу-нарчето, Кѫде ми църпишъ студена вода. *M. 372.*

Црътъкъ Пръчъкъ ил. дл. чирикаю (о птицахъ), трещу (о кузнечи-къ): Пситакъ-ть фръкнува къмъ него—и църтеше непрестанно: „Ро-бенсыне! клетый Робенсыне! Дѣ беше?“ *P. A. 96.* Въ него смалнъ и почуденъ Азъ не склошихъ си очи, Цълъ нощъ стояхъ разбуденъ, Да го слушамъ какъ църчи. *Cб. 114.* Цръчене с. с.: чириканіе, треща-ниe: Пò се чуѣше црченето на штурцитъ. (Трещаніе кузнечиковъ ста-новилось смишнъе). *Tб. 19.* ср. цврътъкъ, цвръчъ.

Цукнъкъ ил. св. бытъ можетъ отъ серб. чукати вм. куцати чок-нуться: Да ми е да цукна, та нека и да пукна (казватъ піеници-тѣ). (Только бы выпить, а тамъ хотъ умирал). *Ч. 146, 198.*

Цулұғъ* с. м. кудри: „Речи имъ да почекаетъ, Дур' да изле-замъ отъ бана, Дур' да с' измазнамъ цулұфи, Дур' да с' изміамъ ли-це-во“. *M. 351.* ср. зулови.

Цуцуль с. м. (прнбиль, стричак, цвр'чакъ=Милад.) сверчокъ: Напрѣдъ одитъ самъ Цуцуль мжшъ, Самъ Цуцуль мжшъ зеташна. *M. 24.* Сѣ посвѣршилъ, Цуцулина, Гугулина, гуи, гуи, гуи, **и** посвѣрши мала тресопатка. *ib.* Цуцуль паситъ гояда По край река Сптица. *M. 25.*

Цутямъ (Макед.) ил. дл. съ объектомъ цутъ: Я (трандафиль) ке цутамъ многу цвеке въ година. *M. 21.* Цутъ ми є цутило (дре'о кипаро'о) дробнего бисера. *M. 165.* „Кога трандафиль цутеше, Секой му душа любеше; кога трандафиль капеше, Никой му мишки нейкеше“. *M. 220.* Цутъ цутиле како ясенникъ. *M. 233.*

Цѣвнъ Цѣфнъ ил. св. Цѣвтъ Цѣфтъ Цѣфнувамъ Цѣф-вамъ ил. дл. расцвѣту,—таю; цвѣту: Рожба да са родиш кога върба цѣвни. *Д. 57, 6.* Кога цѣвтият вишни и череши, Тогаз' думи-ти ни па са